

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordva:	
Egész évre	12 fr.
Fél évre	6 " "
Negyed évre	3 " "
Egy óra	1 fr.

Videkre postán küldve:

Egész évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy óra	1 fr. 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Szerkesztőség:
Főter, Hermann-udvar I. emelet, a külső folyosón.
Bérmontelen leveleket csak ismert kézfől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főter, a törvényszék mellett Neumann-háznak utczára nyíló helyiségében.

Hirdetések díjazabály szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

A beszámoló.

Arad, június 21.

Néhány ellenzéki képviselő az ünnepek alatt és után beszámolót tartott. Valami kiemelkedő momentumot nem tudunk beszédekben felfedezni. A régi nóta. A kormány nem tett semmit, az országgyűlés sem tett semmit, vagy amit tettek, rosszul tették. Ez az egész bírálat. Még a nagylaki kerület független párti képviselőjének beszédében a legérdekesebb az a nyilatkozat, hogy a mérsékelt ellenzék máris közeledik hozzájuk, t. i. a függetlenségi párthoz.

Közeledik, azt látjuk. Csak az a kérdés, hogy ösztint-e vagy — takticából? Vagy azt hiszik a szélbaliak, hogy ha kenyértörésre kerülne a dolog, Apponyi és társai melléjük állanak küzdeni a külön vármegye és önálló hadsereg érdekében?

Azt megengedjük, hogy vannak és illetve lesznek a mostani mérsékelt ellenzék közt, akik bizonyos körülmények közt átállnak a szélsőbalhoz, de ennek nem Tisza Kálmán lesz az oka, hanem maga — Apponyi.

Ugyancsak a nagylaki beszámoló alkalmával beszélt egy másik csanádmegei képviselő is, akinek beszédéből alig lehet sejtteni, hogy az ország olyan nagyon szomorú állapotban lenne, mert a leírás szerint beszéde folyton zajos derűtséget keltett, s találó adomákkal és hasonlatokkal mulattatta a választókat. Ahol mulatnak, ott még nem lehet nagy baj.

Hanem egy dolog tűnik ki egy a nagylaki, mint a szalontai, szegedi és más kerületekben végement ellenzéki beszámolókról közzétett részrehajlatlanabb tudósításokból, s ez az, hogy a fogadtatás sokkal csendesebb, hidegebb volt, mint a korábbi években. A választó-közönség kissébb számmal jelent meg, s alig éljenzett. A nagylaki fogadtatásról például egy szélbali lap írja, hogy azok, akik intelligensek tartják magukat, elmaradtak. Ez a »tartják« perze gúny akar lenni, de szerintünk szomorú gúny. Jobb lesz kimondani, hogy nemcsak az intelligencia unta meg már azokat a mindig egyforma beszédeket, de a nép is, mely, ha nem »tartatik« is intelligensek, néha — megokosodik.

Mert mi haszna van a népek aból, hogy folyton szidják előtte a kormányt, s a végén azt látja, hogy ha valami hasznos dolog történik, az mégis csak a kormánytól indul ki. Viszont azt is látja, hogy amit az ellen-

zéki képviselők ígérnek neki, abból semmi sem teljesebb, amiből az a tanulság, hogy nem szabad olyan ígéretek tenni, a melyeket az ember be nem válthat.

Mikor mandatum kell, akkor egétföldet ígérnek. Így írják a szalontai képviselő, hogy választás előtt ígérték a közjegyzői intézmény eltörlését, mert tudta, hogy ez ott igen népszerű dolog, s ígért adó-leengedést. Mindebből nem lett semmi, s így természetesen, hogy hidegen fogadták, sőt a banketten szeliden tudtára is adták, hogy aligha lesz újra képviselő, mert elhanyagolta kerületét. A képviselő azután »temérdek« és sokoldalú elfoglaltságával védekezett. Már a kinek ilyen sok a dolga, annak kár még képviselőségre is aspirálnia.

Azért ugyanez a szalontai képviselő a beszámolóján profétának állott be s biztosra megjövendölte, hogy Tisza január, vagy legkésőbb februárra megbukik.

Már most mit csinál a szerencsétlen, ha Tisza nem bukik meg február, nem tudott legalább olyan határozatot szabni, a mely jövő választás utána esik? Így csak szaporítja a baját, mert azonkívül, hogy a közjegyzők akkor is fognak élni, az adót is csak be fogják hajtani, még Tisza Kálmán is kormányon lesz.

Az elkerülhetetlen is, hogy a választó nép kijózanodása be ne következék. Az olyan ellenzékiessel, mint a milyent nálunk évek óta követnek, hanem csak elriasztani. Az ellenzék a kormányzsidán kívül nem tud semmi praktikus eszmével előállni, s egyáltalán nem képes olyan tömör ellenzék mutatni, melyre azt lehetne mondani, hogy átveheti a kormányt. Nem ilyen a mérsékelt ellenzék, mert széthúzó elemekből áll, s nem ilyen a függetlenségi párt sem, mert politikája eddig éles ellentétben áll a közjogi alappal, hacsak a fiatalok eddig titokban tartott programja nem jelez majd közeledést ehhez az alaphoz. De úgy látszik, nem mernek vele előlépni, vagyis nem merik megreszközni, pedig jobb lenne még a választások előtt tiszta bort önteni a pohárba.

Ha az ellenzék nem jó tisztába magával a választások előtt, nem tudjuk elképzelni, hogy minő programmal állhat a választóközönség elé? Mert csupán és egyedül a Tisza-kormány megbuktatása nem elég program. A választó-közönség még egyebet is akarna tudni. Mert azt elhihetik, hogy ma már

a választó-közönség is körülbelül meg van győződve arról, hogy az adó a jelenlegi viszonyok között kisebb nem igen lesz, még akkor sem, ha az ellenzék jutna kormányra.

Nekünk tehát öröndetes jel az, hogy az ellenzéki beszámolókat olyan hidegen fogadják. Nem lehet tovább a választó-közönséget csupán — szóval tartani, ha az a szó mégolyan czifra is.

Az országgyűlési szünet. A képviselőház szünete — mint már egy alkalommal jeleztük — valószínűleg e hét folyamán kezdetet vesz. A miniszterelnöknek erre vonatkozó nyilatkozata a képviselőház mai ülésére volt kiltatásba helyezve. A ház hátralevő munkarendje oly természetű, hogy egy pár ülést fog csupán igénybevenni és nagyobb viták egyáltalán nem várhatók. A főrendiháza szintén alig vár nagyobb teendő s remélhető, hogy a ház által elfogadott különben is kisebb jelentőségű törvényjavaslatok a főrendek által minden változtatás nélkül elfognak fogadtatni. A vámtarifá tárgyalására — az osztrák képviselőháznak a petroleumkérdésben hozott ismert határozata folytán — a főrendiházban már most semmiesetre nem kerül a sor. (Lásd táviratunkat.)

A görög-keleti román egyházcongressus Román Miron metropolita vasárnap nyitotta meg Nagy-Szebenben, tartalmas beszéddel. Előbb istentisztelet tartott. Ezen első ülésen az ideiglenes elnökség és az igazoló bizottság tagjai választották meg, mire az ülés véget ért.

Jelenet az osztrák képviselőházban. A bécsi Reichsrath szombati ülésén ismételen új jelenet adta elő magát, hogy az ember önkénytelenül a horvát tartománygyűlésre gondolt. Türk képviselő reflexióit Exner udvari tanácsos egyik muli ülésen tett azon megjegyzése, hogy a favámok sirtogése — a vámtörök kiváta — csak beszárthatlan emberektől indulhat ki. Türk tiltakozott — a nemzetosztrákok fionomultsága. E nyilatkozat — folytatta Türk — sokkal tisztességtelenebb és gőribább volt, mint mindaz, a mit én a házban a semitaságról fehoztam s nekem legalább megvan azontesezem, hogy nem udvari tanácsos, hanem csupán paraszt ember (Türk tényleg baromoros) vagyok. Minthogy most divatos szokot, kik valakire kényelmetleneké váltak, örülteknek nyilatkoznak, csodálkozom, hogy Exner udvari tanácsos az antisemiták nyakára bizottságot nem küldött leki állapot megvizsgálása végett. S o n a r u g a: Valóban szükséges lenne. — Türk kiáltva: E z a l i a s s á g! S h ö n n e r e k i á l t a: Jobb ostobának, mint gaz fiközök lenni. (Éljenzett az antisemita padon. Nevetés.) Ezután Exner felélt az antisemiták, hogy multkor állitása nem tisztességtelen, hanem csak gőribb a neki jogában van, ha helyenvalónak tartja, gőribbaskodni. Ezzel az érdekes epizódot véget ért.

Külföld.

I. Ottó bajor király. A mostani tébolyult bajor király I. Ottó felé azzal a reményvel fordul Bajorország, hogy hátha megszűnik névleges király lenni és sötét világa megvilágosodik egyszer annyira, hogy elfoglalhatja ősei trónját. — Bátyja halála óta csak abban az állapotban van, amiben tébo-

lyá óta azelőtt volt. Tudtára adták e hó 15-ikén, hogy mi történt. Matzen báró, a főudvarmester és a király gyámja, és Preukh tábornok, a király második gyámja megjelentek Fürstenriedben s bejelenték neki, hogy II. Lajos meghalt. Ottó nem látszott e szavakat érteni, mert meg sem mozdult, semmit rá nem szólt, úgy, hogy az udvaroncoknak azt a benyomást kellett nyerniök, hogy Ottót e megrendítő hír teljesen érintetlenül hagyta, s hogy tehát szelleme tökéletes sötétségbe van burkolva. Ezután eléje terjesztették a trónöröklés sorrendjét és fölolvasták előtte a regens proclamatióját. Ez utóbbi teljesen közömbösen hagyta, de amidőn a két four »fölség«-nek szólította az új királyt, I. Ottó mosolygott, látható örömeinek néhány szóval és kezmozdulattal kifejezés is adott. Félhallan többször ismételte ezimot s ezt mondta komoronyjának: »Ezentul te is köteles vagy engem fölségnek nevezni!« S hogy e czímet gyarkorta hallhassa, folyton maga elé idézi a szolgákat. A czím hallata óta visszazemlekezett Münchenre is s vágyik oda visszatérni. De ezen óhaját teljesíteni nem lehet. Ottó mint király is ott marad Fürstenriedben. Udvartartását ugyan megnagyobbították, az öröket megkésztették, királyi pompával is körül veszik, de azért mégis csak árnykirályság, s Bajorország történetében csak neve fog szerepelni, tettei nem.

Ottó király nagyon hasonlít elhunyt bátyjához: hódító ifjú volt ő is; rajongtak szep szeméért, előkelő természet s mindenki gyönyörrel nézett rá. Tekintete ma nyugtalan, s ha szeme bogara meg is tartá csodálatos szépségét, értelmes tekintetét ez többé nem lövel; arca pirosságot krétszerű halványaság foglalta el, s beszédenek varázsát megsemmisítette az a gyermekes dadogás, melyvel most szól, s mely csak ha fölötébb indulatos, válik élesebbé. Testileg jól látszik magát érezni, de szellemileg mindinkább pusztul; ha néha-néha akad is egy-egy világosabb pillanata, mely úgy hat, mint villám a sötét éjben, kigyógyulására nincs már semmi remény, s talán az a pillanat sem kézik már sokáig, a midőn Bajorország ismét sirtathat egy királyt, bárha csak névszerint is. Elettöndja nagyon egyszerű. Néha napokig el van minden tevékenység nélkül, karosszékben ül, maga elé bámul, cigarettákat szív, melyeket maga készít, nem szól egy szó sem, s apathiaja tökéletes. Néha fölriad közönyéből s lapokat kér. Olvas-e benne, érdekl-e még valami most is? alig elképzelhető, mert csak úgy fut át a lapokon, anélkül, hogy valaha egy szónyi megjegyzést is tenne. Ugyanúgy tesz gyarkorta a könyvekkel is.

Mint szellemi élete, úgy testi actiója is változókéony. Hetekig eltanýz a szobában s ki sem mozdul és gyakran olyan időben siet a szabadba epret szedni, — ez kedvence foglalkozása — a mikor mindenki kerülne az erdő. Ezek az idők a legvilágosabb mozzanatai életének. Hajdan gyakran nyugtalanokodott s vesélyes volt környezetére, de betegségenek az a korszaka már elmúlt; most nyugodt, s úgy látszik, hogy semmi indulatkitöréséről már nem tartanak. Most már néha szabadjárja is boszótát, különösen olyankor, a midőn az orvosok távolról meg akarták figyelni, hogy a saját kedvéből mihez fogva. Ottó ilyenkor mindig elment az erdőbe — földi epret szedni. Midőn egyszer egy ilyen mulatságában találkoztott az erdőn egy öreg aszszonynyal, mellé telepedett és olyan okosan

beszélgetett vele, hogy az öreg észre sem vette észlelőségét. Gyakran szokott udvárival és öreivel kocsizni is, s ilyenkor a köszöntökön nyájasan válaszol.

A bajor király temetése után. Münchenből írják az elmúlt vasárnapról: Rudolf trónörökös délután elutazott. A pályaudvarban Luitpold regens. Lipót herceg és (ízella főherceggasszony, továbbá Lajos herceg volt jelen. A trónörökös és Luitpold megölelték és megcsókolták egymást. Tamás genuai herceg Romába visszatartott. Belgrádban H. Lajos bajor király elhunvta alkalmával huszonegy napi udvari gyász rendeltetett el. A bajor főrendiház külön bizottsága a hozzá utasított tárgyat három ülésben megvitatta és egyhangulag jóvá hagyta a regensségnek Luitpold herceggel való átvételét és folytatását. A párisi gróf megezáfolja azt a hírt, mely szerint nála lépekéket tettek volna egy oly kölcsön ügyében, a melyet II. Lajos bajor király anyagi helyzetének orvoslására kellett volna felhasználni.

Legújabb posta.

— Az angol választások előképei meglehetősen élénkek, zajosak s az elmúlt hét a manifestumok hetének tekinthető. Gladstone, Hartington, Chamberlain, ellenzéki vezeték s kisebb nagyságok, mind a két részről egymás után boszótáltak ki a választóikhoz ezimzett nyílt leveleket, melyek az ir-kérdésről s csakis erről szólnak. Maga a »nagy-szerű öreg ur«, mint honfitársai az utóbbi évek alatt elnevezték Gladstone, ifjú hévvel és erővel vetette bele magát a választási hadjáratba s mindjárt manifestumának kibocsátása után elindult Skóciába, hogy megkezdje nagy szónoklati körútját, hasonlóan ahhoz, melylyel annak idején a diésősége tőpontján álló Beaconsfield-cabinetet megbuktatta. — A Chamberlain utóbbi beszédére vonatkozólag, június 20-iki kelettel sűrűnyűk Birminghamból a következőket: Chamberlain választói előtt elmondott beszédében tüzetesen s élesen bírálgatá a kormányt I r o r s z z á g r a vonatkozólag tervezett javaslatát, s azon reményének adott kifejezést, hogy a kormány, ha továbbra is megmaradna hivatalában, új törvényjavaslatot fog előterjeszteni, mely a dissidens szabadélvűek által indítványozott módosításokat tekintetre fogja méltatni. Ez a szabadélvűek egyesülését lehetővé tenné, s akkor ősz felé az egész szabadélvű párt egyetértőleg hozzá láthatna azon messzemenő intézkedések megvitatásához, melyek I r o r s z z á g önkormányzatának helyreállítását célozzák.

— Irek segélypénzek Parnellnek. A new-yorki ir-segélypénzeket kezelő bizottság, Parnellnek 20,000 dollárt küldött választási célokra.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tározója

(Június 21.)

Az én laktársam.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tározója. —

Kakuk Ferinek hívták. Mielőtt azonban teljesen megismertem én önökkel, el kell beszélnem, hogy mint ismerkedtem én meg vele. Ezt a jelenetet én soha életemben nem fogom elfelejteni. Ez emberi emlékezet rendezésén úgy van az ő ismerős alakjaival, hogyha az ember egyiket-másikat valamikor egy különös poszturában látta, hát az illető a multakon tartózkodó lélek előtt is mindig ebben a furcsa helyzetben jelenik meg. Láttam én Kakuk Ferenczet azóta nagyon sok komoly, sőt többé-kevésbé válságos állapotban is, de most, hogy többé már nem együtt iszunk a piccolot az Erzsébet-kávéházban, most és ezentul is mindig, mikor ő mar lsten tudja hány mértődföldnyi távoiságban ütötte fel tanyáját, úgy áll, illetve ül itt előttem abban a pepitaruhában, avval a félrecsapott kalappal, amint anno 1883. szeptemberhó 10-én éjfélü egy órakerült a szolnoki vasuti vendéglő egyik asztala mellett, melyhez magam is letelepeditem. En bört rendelték, ő tintát és papírost. És miáltal én képzelhető érzelmek között szűreszöglettem azt a bestialitást, amit csak a szolnoki vendéglő a »Föld«-börnek nevezni, ő hatalmas betűkkel merészelt. A »Föld«-börnek papírlapja e szavakat írta reá az én laktársam kerestetik. — »Egy...« hirdetések estek az egy-egy...« és házak kapuin oltemi táblákon vagy eg...« ulva azonban már vastam, néhány percz...« az én laktársam és Kakuk Ferencz mellén emelkedett, hogy a vendéglő ő éppen fel akart emelkedni, hogy a vendéglő többi csoportozatai között észrevétesse magát, midőn nevetésem áll, melyet nem voltam képes elfojtani, figyemessé téve, feleml fordult és mogorván kérő:

— Mit nevet az ur? Bizonyosan nem jógazs.
— De biz' a vagyok, teletem én a sértezt büszkeség hangján, mely minden jógazs fogalmait feltétlenül megköveteli, hogy már az arezárol is leolvassak a »Nos Rector«-t.
— Hát akkor vagy balek, vagy teljes életében simpa volt! — válaszolá Kakuk.
Ez a »simpa« tudvalegőleg az olyan egyetemi polgarok jelzője, akik egyáltalán nem. Miután így az ismeretséget megkötöttük, előadta nekem, hogy mennyi teng-rnyi bajbába került neki mindig, míg valahogy egy laktársat tudott keríteni. És ezért látta most jónak a híltöt már Szolnokon kivetni. Hátha sikerül valakit megcsipni a felutazók közül, úgy, hogy a »lakáskeresési« hadjáratot mindjárt társaságban lehetne megindítani.
Mert ez igazán hadjárat. A gyakorlatot ember ugyan már a kapura függesztett hirdetési czédulából elég tájékozást tud magának szerezni arról a szobáról, melynek kivehető voltát az illető czédula jelezni hivatva van, de hát mégis az ember rendszeren legalább ötven szobát szokott végignézni, míg egy olyanra akad, melyre nem kell rafognia, hogy szűk vagy nagyon is tág, sötét vagy drága, csunyan butorozott vagy nagyon magasan fekszik, vagy ami a leggyakoribb kifogás szokott lenni, nincs külön bejárata.
E hadjárat egy-dül-folytatásának nehézségeit elég sötét színekben festé Kakuk, de mikor az egyedülállás szomorú állapotát — melyet különben magam is eléggé ismertem — s a »simpa«-élet« viszontagságát vázok, hangja egészen borzalmassa vált.
Mikor ezt mind előadta, csaknem oly rezgő hangon, mint ahogy egy nő közöt megkérni szokás, feltette a kérdést: — Ugyan collega ur, van-e már laktársam?
— Nincs nekem.
— Nem csapnánk össze?
A bizalom meghatótt. Ezt a bizalmat ha-

sonlóval kellett viszonznom. És aztán a beszédjében annyi kedves közvetlenség volt, az érczianak, mint mondani szokás, »jó blattja« vala, hogy én csakugyan megkötöttem vele a laktársi szerződést. Erre aztán már ő is bört hozott és ismeretségnél első negyedórájának letelte után megittuk a brudert. Mert ez a laktársi összekötés első kelleke.
A coupéban aztán megvitattuk a többit, és már előre megállapítottuk a házi-rendet. Nevezetesebb házi-szabályaink voltak:
1. A laktársak a vagyonszükség, élvét elfogadnák kötelesek. Ha az egyik használható ékszereiről már rendelkezett, de újabb rendelkezési alapra van szüksége, a másik ezt töle meg nem vonhatja.
2. Minden laktárs egyuttal természeteszerű g i r a n s, ha elfogadatik.
3. Szerelemi ügyekben teljes elkülönözöttség áll fenn, kivéve a házikasszonyt, mivel szemben a közös udvarlás is megengedhető, feltéve, hogy ez a lakbér utólagos fizetésének lehetőségére vezethet.
És még több ilyen. A mint éppen a házi-rend kérésének megvitatásával foglaltoskodtunk, Kakuk egyszerre csak előveszi a kabátja zsebébe rejtett rumos üveget, e legújabb fajta kabátbélésű szolgáló Meidinger-kemenczét és egy hatalmas korty megévezése után átadja nekem.
— Fűts te is.
És aztán fűtöttünk Pestig, úgy, hogy mikor hajnalban kiszállottunk a központi pályaudvar peronjára, tökéletesen — be voltunk fűtve.
Aztán megindultunk lakást keresni. Kakuk egyik, én másik irány felé. Körülbelül negyven emelet sikertelen megmászása után elindultam a vendéglőbe, hol déle tralaktádtunk egymásnak. Kéves idei várakozás után megjelent Kakuk.
— Van szoba Kakuk? — kérdém kíváncsian.
— De meg milyen! felelé ő oly büszkén,

amint csak egy Columbus beszélhetett Amerika felfedezéséről.
Ebdő után rögtön elmentem vele, hogy új honunkat megismerjem.
Már akkor kezdtem nem érteni az ő nagy büszkeségét, mikor egy sötét utcába érve, egy meglehetősen rozszant házba vezetett s ott egy szintén eléggé veszedelmes garádcson kellett felhaladnunk a harmadik emeletig. Ő csak mosolygott. A szobának szerencsére külön bejárata volt. E fölötti örömom azonban újra lelohadt, midőn a szűk szobácskának tulságosan egyszerű butorzatát megpillantottam.
— No hát ez az a nagyszerű szoba? Bizony itt bajos lesz megmaradni!
— En maradok, felelé Kakuk s ezzel az udvarra néző egyik ablaknak függönyét lassan félrevonta.
Amikor aztán ezen az ablakon kitekintettem, majd hogy a keblére nem borultam.
— Legyen meg Kakuk a te akaratod. — maradok én is.
Az ablaknak a tuloldalról megfelelő ablakja mellett egy körülbelül 19 éves szőke leányka ült és serényen dolgozott egy kifeszített himző mintán. Szőke haja le volt bocsajva vállaira, s szép kék szemét szemérmes pirulással szegelte munkájára, midőn ami kandi tekinteteinket észre vette.
— No hát ezennel birtokunkba vesszük a szobát, mondá Kakuk s hozzáfogott a podgyász kieszámozolásához.
Istentelen nagy ládája volt, s én bámulva vettem észre, hogy a ládáknak a háromnegyed része üres.
— Hát a többi holmid hol van?
— Itt.
— Hol itt?
— Budapestben.
— Hát itt szoktad hagyni?
— Itt is hagyom, meg haza is viszem.
— Hát most hol van?
— Itt a zsebedben.

figyelmet kellett, s az academia irodalomtörténeti bizottsága az utolsó években meg is bízta Kálmány Ferenc levelezésének összegyűjtésével, melyet nagy lelkiismeretességgel végzett. Szerényen élt, rendszeresen oltathatott. Nagyrátság ment ki szörökös végett barátaitól. Ez a ritka eset történt vele s pedig utólag szombaton este. Egy gellérthegy vendéglőbe ment három legjobb barátjával vacsorálni. 10 óra tájban indultak vissza a gellérthegy új serpentin-uton, de alig értek az alfélre, egyiküknek az a gondolata támadt, hogy menjenek le az eszusra a rövidebb gyalogúton. Már megfordultak, hogy az ut korlátját megkerülve a gyalogútra menjenek, midőn Nagy, anélkül, hogy észrevették volna, átlépett a korlátot, abban a hiszemben, hogy egyenesen a gyalogútra jut. Azonban az a mit ő gyalogútra nézett, egy kopár sziklapad volt, melyen látnak megcsúszott s előre bukkant egy általa levő plateaura, melyről feltárgyalhatatlan gurult alá az emelt ház födelére. Innen pedig az udvar kövezetére, hol agyonzúgta magát. A hegyen lefele jövő két asszony vette legelőbb észre a szerencsétlenséget s ezek jayve-szkésére fordultak meg hirtelen barátai. A fiatal emberek az első remélet leküzdése után rohantak le a hegyi úton s bezörgöttek az alsó hegy-utca 10. számú házába, hol már a lakók nagy része az udvaron nézte a borzasztó jelenetet. A szerencsétlen fiatal ember esés közben egy jalküldést sem hallhatott. Barátja, aki megpróbálta életre kelteni, még vagy 20 másodpercig érezte szive dobogását, mikor dr. Arányi megérkezett, már csak a beállott halál constalhatta. A temetést a nemzeti múzeum rendezi. A boldogultnak öreg szülei Füzes-Gyarmathoz, Békésmegyerben laknak, kiket már táviratilag értesítettek a megrendítő szerencsés esetről.

Rövid hírek. Török János főkapitány, ki most Londonban időz s onnan Berlinbe megy, a jövő héten tér haza tanulmányútjából. — A királyi curia bírái közül meg egyben heten vagy nyolcan nyugalmába lépnek, miután szolgálati éveik törvényzabta száma betelt. — Táplányi győrmegyei község határában június 16-án az országút mellett árokban, gazzal befödve, egy emberi holttestet találtak, keresztül vágott nyakkal; a vizsgálatot megindították. — Alsó-Mesteriben Herteleny Gyula földbírókosk ismét június 17-én becsapott a villám s egy óreg nót és 16 darab szarvasmarhát agyoncsüjtött.

A nagy világ.

Tizenhatéves gyermek-gyilkos. A római előkelő világnak megint van mivel foglalkoznia. Tuca Rosaria, egy csodálatosan szép és igen jó családból való 17 éves leány titokban viszonyt folytatott egy szépségeről híres színészszel s e hó 16-án még nagyobb titokban gyermeket szült. Hogy szegényét eltitkolja, Rosaria elsőb olloval próbálta a gyermeket szétvágnálni, mikor azonban az olló az első kísérletre szétört s azonfelül a gyermek is sírni kezdett, egyszerűen kinyitotta az ablakot s a meztelen újszülöttet a harmadik emeletről ledobta a sétáló közönség közé. A nyomozást igen megnehezítette az, hogy senki sem akarta elhinni, hogy a tettet az a szép és gazdag leány követte el, ki mosolyogva nézett ki az ablakból. Csak mikor az orvosok nyilatkoztak, fogták el Rosariát s vitték egyelőre a rab-kórházba.

A király és az árva fu. A király nem rég meglátogatta a becsi árvaházat, különösen megnyerte tetszését egy 14 éves fu, ki társait a katonai gyakorlatok nagy ügyességgel és bámulatra méltó szabotossággal vezényelte. A király kérdésközdött felele s örömmel értesült, hogy az intézet egyik legjobb növendéke. Másnap az árvaházban egy hivatalnok jelent meg s a király megbízásából a fiúnak arany órást és linczot adott át, mely ajándék a fiúnak persze nem kis örömet szerzett.

Rövid hírek. Halálos öröm. Margrabowban egy magyarországi hivatalnok fia a napokban 60 ezer márkát örökölt egy nagynőjéről; a fiatal ember a várátlan hírre a nagy örömtől szörnyet halt. — Az első fűz es áldozata. A női hisüag áldozatainak nagy száma egyvel ismét több. A mahlsdorfi (Berlin mellett) községi előjáró leánya pünkösöd másodnapján annyira befutta magát, hogy a templomból a-mise vége előtt

mas eseményeiről beszélt és e közben gondteljes fejt mellemre hajította. — Valami költő ezt egészen természetesen és érthetően találta, válaszolt Tobitska mosolyogva, de mi ügyvedek másként fogjuk fel a dolgot. Nálunk nem tartozik a szokásos dolgok közé, hogy a szép ügyvedek gondteljes fejszéketek kebleinkre hajtsák; ezt mindenesetre kissé szokatlan és rendkívüli esznek kell tekintenünk. Ha meg hozzá ezenkívül az ügyvéd karját a panaszközd ügyfél dereka köré fűzi és végül még egy csokot is nyom fejére, az ilyen mellékkörülmények, öszintén bevallom, az eddigi ügyvédi gyakorlat által semmikép sem magyarázhatók meg. Nagyon nehéz lenne tehát egy ilyen helyzet ártatlanságát elfogadhatolag igazolni és éppen ezen fordult meg a dolog.

Daczára ennek, kettőnk közt nem történt semmi olyas, ami az ön ügyfélnek becsületét sérthetné. Kategó asszony, a férjétől gyalázatosan elhagyott nő, engem nemcsak egy képviselőjének, hanem jó barátjának is tekint.

Igy hát a barátság eszokjáról van szó! konstátla dr. Tobitska gúnyosan. — Caakholgy nekem némi agályom van, hogy e magyarázattal Frank Klementina asszony megelégedjen. — Ami pedig Kategó ur állítólagos megsebesítését illeti, — vágtott közbe Tobitska. — Az állítólagos megsebesítés ellen ezszersmindenkorra tiltakoznom kell. Ez a megsebesítés hivatalosan meg van állapítva. Ugyeltem tegnap este mint egy órelj-zohant lakasomban. Reméltem vettem észre, hogy arczát vér borította és kabátján s ingén is vérfoltok vannak. Önmagától értetődik, hogy rögtön orvost hívtam. Ez bekötözte a sebet és súlyos testi sértest állapított meg, miután az egyik érzést volt rouszolva.

(Folyt. köv.)

kellett távoznia. Olthon a mint meghajlott, gyomra táján súlyos belső sérülést szenvedett, mit a segélyül hívott berlini orvosok azonnal gyógyíthatatlannak jelentettek ki. A szerencsétlen szép fiatal lány iszonyú kínok között mult ki. — Kivégzések elektrommal. Char-ton Yonne-kerületbeli szenátor nem rég Párisban egy saakörköből álló gyűléseket előt kijelentette, hogy legközelebb javaslatot terjeszt a szenátus elé, a melyben indítványozza az elektromnak a kivégzéseknél való alkalmazását. A javaslatot a nyilvános kivégzések megszüntetése fölötti vita alatt fogja Charton orvosi tekintélyek véleményével támogatva betervezteni.

TÖRVÉNYSZEKI CSARNOK.

Vég Ignác és társainak bünyüge.

június 21.

A sok port felvert „Kisbirtokosok földhitelintézetének ügye új stadiumba lépett. A budapesti kir. törvényszék szombaton meghozta a vádhatározatot Vég Ignác és társai ellen.

A vádhatározat a következő: Vád alá helyeztetek: I. Vég Ignác a) a btk. 210. szakaszába ütköző papir-pénz, illetve értékpapír hamisítás bűntette miatt, mi hamisan aláírt záloglevelek forgalomba hozásával követett el; b) a btk. 379. szakaszában körülírt és a 380. — valamint a 381. §-2-ik pontja szerint minősülő tizenegy rend-beli csalás bűntette miatt, u. m. 1. 11 db 145.000 frtól szoló értéket váltottak az intézetnél történt leszámitolása, 2. a Klösl-féle szinte értékének s 2000 frtól szoló váltónak az intézetnél történt leszámitolása, 3. ab 5065 frtól szoló koholt takarékpénztári könyvek kiállítása, illetve amaz öszszeg és kamatai erejéig az intézet megkárósítása, 4. a Vepély Ferencz részére a „Kisbirtokosok Országos Földhitelgyesülete“ név alatt létesítendő új intézet körüli fázdozaisi ezimén kiutalt 3280 frt erejéig az intézet megkárósítása, 5. a Fleischer-féle részvények elismervényeinek szelvényeire Tóth Imre nevére fölvetett 80 frt által az intézet megkárósítása; 6. a Haas Miksa mármoros-szigetgazdalmat-lajdonosnak megbízottja által adott 6800 frt értékű váltónak leszámitolása által az intézet megkárósítása; 7. a Szokrán-féle 20.000 frt értékű fedezeti váltónak leszámitolása által az intézet megkárósítása; 8. a Kutlányaféle 19.000 frt értékű vételárban adott hitel-váltónak leszámitolása folytán az intézetnek 17.473 frt erejéig való megkárósítása; 9. 10., 11. a Várdi Antal-féle 6000, 2000 és 945 frtos fedezeti, mint hitelváltónak leszámitolása által az intézet megkárósítása miatt; c) a 401. szakaszba ütköző és a 403. §-4 pontja szerint minősülő kilencz rend-beli magánokirat-hamisítás bűntette miatt, u. m. 1. zálogköcsöszerzés ezimén önmagának 2400 frt kiutalása és felvétele, 2. ingatlanoknak az alapsabályok ellenére az intézet részére való vásárlása és veszteséggel eladása, 3. az intézet kárára váltók óvatolásának elmulasztása, 4. az u. n. „Consortium“ nyereségvágdyából a Zsoldos Sándor és özv. Zsoldos Sándorné-féle értéketlen kötvények leszámitolása, 5. az intézet részére kölcsönöknek óriási provisiók és uszorkamatok melletti szerzése, 6. intézeti részvényeknek olesó összevásárlása és az intézetnél drágán kosztbaadása, 7. a Rátonyi János-féle intézeti részvényeknek olesó megvásárlása és az intézetnek az alapsabályok ellenére drága eladása miatt.

II. Vepély Ferencz a btk. 379-ik szakaszába ütköző csalás bűntette miatt, melyet az új intézet létesítése körüli fázdozásért 3280 frt elvonásával követett el; b) a btk. 401. §-ába ütköző négy rend-beli magánokirat-hamisítás bűntette miatt, u. m. 1. Sternberg és társai folyó számláinak hamis megterhelése, 2. az intézet értékeinek hamis megterhelése, 3. koholt takarékpénztári könyvek készítése, 4. hamis könyvvezetés miatt; c) a btk. 361., 362. és 363. §-ában körülírt két rend-beli hűtlen kezelés bűntette miatt, u. m. 1. ingatlanoknak az alapsabályok ellenére való vásárlása és veszteséggel eladása, 2. az intézet részére nem is saját érdekében álló kölcsönöknek óriási provisiók és uszorkamatok mellett való szerzése miatt.

III. Bognár József a) a btk. 379. §-ába ütköző csalás bűntetteben való bünyegedési részesség miatt; b) a btk. 401. §-ában körülírt három rend-beli magánokirat-hamisítás, u. m. 1. Sternberg Frigyes és társai folyó számláinak megterhelése, 2. az intézet könyveinek hamis vezetése, 3. a záloglevél elidegenítéséről szoló jegyzőkönyvek meghamisítása miatt; c) a btk. 361., 362. és 363. §-ában körülírt négy rend-beli hűtlen kezelés bűntette, u. m. 1. ingatlanoknak az alapsabályok ellenére való vásárlása és veszteséggel eladása, 2. az intézet részére nem is saját érdekében álló kölcsönöknek óriási provisiók és uszorkamatok mellett való szerzése, 4. az intézetnél benyújtott értéketlen váltónak a bíráló bizottság által való elfogadása előtti kifizetése miatt.

IV. Szervánuszky Sándor a) a btk. 369-ik §-ában körülírt két rend-beli csalás bűntette, u. m. 1. a Röber és Starke ezeg nevére készített, koholt takarékpénztári könyvek alapján az intézetnek 5065

frt erejéig való megkárósítása, 2. az intézet saját nevére fölvetett kölcsönösszegekkel 7965, illetve 4965 frt erejéig az intézet megkárósítása miatt, b) a btk. 361., 362. és 363. §-aiba ütköző három rend-beli hűtlen kezelés bűntette, u. m. 1. Zsoldos János és özv. Zsoldos Jánosné értéketlen papír nak leszámitolása, 2. ingatlanoknak az a) szabályok ellenére való vásárlása és veszteséggel eladása, 3. nem is saját érdekében álló kölcsönöknek óriási provisiók és uszorkamatok mellett való szerzése miatt.

V. Reuter József és neje a btk. 374. §-ába ütköző bünyepártolás vétsége miatt.

Sternberg Frigyes és három társa: Kutlányi János, Balog Viktor és Links Sámuel irányában az eljárást megszüntették. Az indokolás, eltekintve a sikasztás miatt emelt vádaktól, azonos az ügyési indítványban foglalt indokolással. Vég Ignác szombaton újból kényvint nyujtott be a törvényszékhez, melyben az ellene folyamatban levő eljárás megszüntetését, illetve pótlás engedélyezését kéri.

Hivatalvesztésre ítélt aradi törvényszéki bíró. A kir. Curia kisebb fegyelmi tanácsa szombaton délelött Szabó Miklós elnökele alatt tárgyalta Hesz József volt aradi kir. törvényszéki bíró fegyelmi ügyét. Hesz József ellen tudvaleg azon vád hoztatott fel, hogy mint törvényszéki referens végrehajtási ügyekben befolyt pénzeket körülbelül 40.000 frtot elsikkasztott. A bünyévi eljárás nem volt megindítható, mert eselekményei elévültek. Azonban fegyelmi uton a kir. tábla hivatalvesztésre ítele s ezen ítélet a Curia által, Szeiffert Ede kir. főügyészi helyettes indítványához képest, helyben hagyatott.

KÖZGAZDASÁG.

Az aradi kereskedelmi és iparkamara teljes ülése.

Június 21.

Grünwald Ferencz elnökele alatt jelen voltak: Réthy Lipót alelnök, Domány József, Ring Vilmos, Schor Albert, Lustig Adolf, Mihályk József, Herz Miksa, Fraytag Antal, Nádler József, Szontagh Gyula, Gyulai István, Hann Alajos és Rozsnyay Mátyás, dr. Gál Jenő titkár és dr. Marschall Lajos m. titkár.

Elnök a gyűlést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelteljesítését Herz Miksa, Gyula István és Lustig Adolf tagokat bízta meg. Ugyancsak az elnök jelenti, hogy Reiter Ignác lakását Budapestre tévén át, a kamarai tagságról lemondott. Helyette Herz Antal leg-több szavazatot nyert póttag fog behivatni.

Ezután a titkár tesz jelentést a kamara levelezésére és ügyforgalmáról. Ez utóbbi szerint az utolsó teljes ülés óta 820 ügyirat érkezett be, kamarai illeték fejében pedig 3035 frt 56 k szallítatott a kamarai pénztárába. A titkár jelentés helyesbítő tudomásul vétetvén, a teljes ülés jóváhagyta a közös bizottság intézkedését egy szeszipari értekezlet egybehívása iránt.

Erre felvetették a napirend, melynek első tárgyat a földmívelés-, ipar-és kereskedelem-ügyi m. kir. miniszteriumnak a román kereskedelmi szerződés megszűnése, illetve a román fogyasztási piac elvesztése folytán határszeli iparosaink érdekében teendő intézkedések tárgyában kibocsájtott 3 leirata képezte.

Az elsőben (kelt f. é. május 14-én) tudatja a miniszterium, hogy a fennálló kereskedelmi szerződés megújítása iránt Romániával folytatott tárgyalások kedvező eredményre nem vezettek. A szerződés, mely ez által a határszeli megyéknek, különösen pedig Erdélynek Románia felé irányuló kivitel kereskedelmét fenyegeti, lehetőleg elhárítandó, a miniszterium a legközelebbi értekezletre iparágak képviselőivel közvetlen érimezésbe kíván lépni, hogy özetlen fenntartásának és ki-terjesztésének biztosítására vonatkozó nézeteket és kívánásait részletesen megismerve, az azokkal egybehangzólag fogantatosítandó intézkedések horderejét és következményeire nézve, minden irányban tájékozást szerzhessen. Ehhez képest felkérte a miniszterium a kamarát, hogy a f. é. május hó 22-én tartandó, illetve most már megtartott értekezletre a kamara területén levő legfontosabb iparágak meghívottabb képviselőit a megjelenésre kerje fel.

A második leiratban (kelt f. é. június 2-án) közli a miniszterium a kamarával, hogy az értekezleten nyilvánított kívánás folytán felkérte a magyar miniszteriumot, miszerint a szükséges intézkedéseket megtegyék, hogy az állami hivatalok, törvényhatóságok, szállítási és egyéb közintézetek mindenképp szükségleteiket a határidéki iparosoktól szerezzék be. Egyben felhívja a miniszterium a kamarát, hogy a megrendelések eszközölhetése céljából állami hivatalok vagy egyéb hatóságok és közintézetek által kívánt felvilágosításokat az ügy érdekében haladéktalanul adja meg.

A harmadik leiratban, mely f. é. június 7-én kelt, felhívja a kamara, hogy határszeli iparosaink helyzetét folytonos figyelemmel kísérje, minden nevezetesebb mozzanatot, az érdekelteket parosok ohajait, a kormány segélyt igénylő eseteket és a kamara részben javaslatát haladéktalanul közölje és saját hatáskörében is intézkedjen, hogy a hazai ipar érdekei lehetőleg megóvassanak és kellő támogatásban részesítsenek.

Ezen miniszteri leiratok felolvasása után a titkár felvilágosítást adott az eddig történetekről. A kamarai elnökség ugyanis a közös bizottság meghallgatása után, 23 nagyobb iparost és ipari vállalatot, kikről vagy melyekről feltehető volt, hogy Romániával üzleti összeköttetést tartanak fenn, a május 23-én Budapestben a kereskedelmi miniszteriumban

tartott értekezleten való megjelenésre felkért s a kamara képviselőiben a titkár is kiküldötte. Az értekezlet, a mint ez köztudomású, fényleg megtartott, a megjelent érdekeltek — sajnos, az aradi kamara kerületéből meghívottak közül alig néhányan jelentek meg. — szakosztályokra oszolva, kívánásaikat és javaslatukat a miniszteriumnak benyújtották, és most amennyiben egyáltalán keresztülvihető, azok fogantatosítása folyamatban van.

A közös bizottság az első miniszteri leiratot illetőleg az elnökség intézkedését, valamint a titkár által adott felvilágosítást is, jóváhagyólag tudomásul vétetni ajánlja.

A második leirat vonatkozólag a közös bizottság azon véleményben van, hogy az iroda utastandó volna, miszerint az állami hivatalok vagy egyéb hatóságok és közintézetek által a határszeli iparosok viszonyaira vonatkozólag, esetleg megrendelések eszközése céljából kívánt felvilágosításokat adja meg.

Ami a harmadik leiratot illeti, erre a közös bizottság véleménye az terjed, hogy a kamara szólítsa fel körlevélben újból a kerületbeli érdekelteket iparosokat és vállalatokat, miszerint adjanak felvilágosítást, minő hatással volt rájuk nézve eddig is a köztünk és Románia közt köztül vámháború és hogyan lehetne esetleges veszteségüket elhárítani? — Itt megjegyezni kívánja a közös bizottság, hogy a szeszipar válságos helyzetét előidézt baj kipuhatolása és a baj orvoslási módjainak javaslata hozatala iránt a kamara kezdeményezésére legközelebb amugy is értekezlet tartatván, azon kérdés: minő befolyással volt a szeszipar helyzetre a Romániával fennálló szerződés viszonyunk megszűnése? — ott fog szintén megbeszélés tárgyává tetetni. A helybeli „Pannonia“ keményítőgyár a vámháború következtében gyártmányának legalább egyharmadára nézve a fogyasztási piacot Romániában elvesztvén, a miniszterium felkérendő lesz, hogy tegye lehetővé, miszerint a monarchián belül találjon tágabb piacot; e végbő hason oda, hogy a vasuti szállítási díj a keményítőre nézve leszállítottassék olyformán, hogy a darabár szállítására is az alacsonyabb kocsiarokományi díjtétel alkalmaztassék.

Végül még azaz javaslatot terjeszti a közös bizottság a teljes ülés elé, miszerint a kamara ajánlja fel közreműködését a miniszteriumnak a szorongatott erdélyi iparosok azon kérelmeinek eladása érdekében, melyek a kamarai kerületben elő nem állítatnak, milyenk jelesül textil-iparozikok, különösen pedig posztó. A közös bizottság nézete szerint a miniszterium figyelem felkérendő lenne, hogy az esetre, ha a magyar általános hitelbankkal az erdélyi iparozikok részére egy központi áru-csarnok létesítése iránt folytatott tárgyalások kedvező eredményre vezetnek, kiváló gond fordítassék arra is, hogy a vidéki városokban szintén állítatassanak fel raktárak; ha pedig ez nem sikerülne, kérje a kamara a miniszteriumtól a kiváltságos erdélyi posztókészítő iparosok névjegyzékét és kezdjen velük közvetlen alkudozásokat egy bizományi raktárnak egyelőre Aradra adása iránt.

Felvetétek ezután ugyanazon miniszterium leirata, melyszerint a házaló-kereskedés rendezését előző törvényjavaslat szerkesztésénél ismeri kívánván a kamarának nézetét a törvény felveendő elvi rendelkezésekre nézve, ez okból egy vonatkozó kérdőívet oly felhívással küld, hogy az abban foglalt kérdésekre indokolt észrevételeit mielőbb közölje. A kérdőív többszörösített és a kamara területén létező kereskedelmi és iparostületeknek, valamint egyes közelebbi érdekelte kereskedőknek is vélemény-nyilvánítás végett megküldötti határozatott. A kamara csak ezen válaszok beérkezése után fog érdemleges véleményt mondani.

Ugyanazon miniszterium felhívása folytán megijuttatta a kamara a ménesi m. kir. vezérlésképezdénél tett alapítványt 6 évre kötelezőleg, évenként 150 frtot szavazván meg. Ezután tudomásul vétettek ugyanancsak a földm-, ipar-és kereskedelmi miniszterium leirata, melylyel a Budapestben létesített kereskedelmi muzeum szervezeti szabályzatát leküldte s ennek kapcsán az iroda utastatott, hogy a kereskedelmi muzeum igazgatóság részéről a kamarához érkező megkereséseknek tegyen eleget, a kívánt felvilágosításokat adja meg s egyáltalán a kereskedelmi muzeum fontos czéljainak előreszéhez tevékenyen járuljon hozzá.

Az országos borászati kormánybizottság átirata kérdőpontokkal, a kamarai kerület borkivitelére vonatkozó adatoknak s általában az iteni borkereskedési viszonyoknak, valamint a borkereskedést nehezítő körülményeknek közlése iránt — a külfordell üzleti összeköttetésben álló borkereskedőkől összehívandó értekezlet előt terjeszteti határozatott. Az értekezlet megállapodásai a közös bizottság érdemleges véleményével, a kamara plenuma elő fognak terjesztetni.

Aradmegye közigazgatási bizottságának megkeresését folytán 50 frtal járul a kamara is hozzá a népiskolákban a gyakorlati kertészet és mezzei gazdaság tanítása érdekében alkalmazandó közeg fizetéséhez.

A csanádmezei kir. adófelügyelő megkeresését Makó város terhérről újabban 157 forint 98 k. kamarai illetékhátralek leírása iránt akép intézte el a teljes ülés, hogy felhívta az adófelügyelőt, tüntesse ki tételenként, vajjon a kamarai illeték alapjául szolgált állami adó előzetesen szintén leiratott-e, mert egy korábbi miniszteri rendelet értelmében a kamarai illeték leírásának csak ezen esetben lehet helye.

A hevesmezei gazdasági egyelet felterjesztésében megpendített eszmét. Fiemóban egy import és export társaság létrehozatala érdekében, a teljes ülés helyeselte, annak megvalósítására a kezdeményező lépéseket megtenni azonban, nézete szerint, nem a kormány feladata, hanem a társadalom. Ha a hevesmezei gazdasági egyeletnek sikerülni fog az ügy elére kiváló férfiak megnyerési s az általánosságban felvetett eszme konkrét alakot ölt, a kormány azt bizonyára hajlandó lesz támogatni s ez irányban a miniszteriumhoz annak idején felírni, a kamara is készséget kijelentette.

Egy helybeli kereskedő panasza folytán elhatározatott a miniszterium figyelmét felhívni azon eszalrd visszélésekre, melyeket egyes kiskereskedők és szatócsok azáltal követnek el, hogy czéglablájukat ki nem teszik;

ezen alkalomból kéni fogja a kamara a miniszteriumot, miszerint igyekezzen módot találni, hogy minden kereskedő és szatócs üzlete föbejáratalán czéglábla kitévesére köteleztessek.

A szarvasi szolgabíró felvilágosítást kért a kamarától: vajjon a gazdaságokban rendszeres bérlettel mellett alkalmazott bognár, kovács stb. iparosok igazolvány váltására kötelezhető-e? A teljes ülés azon véleményben állapodott meg, hogy nem: mert önálló iparoziknak az ily minőségben dolgozó iparosok nem tekinthetők, mások részére szakmájukba vagy iparozikukat nem is készíthetnek és nyilvántartás végett munkakönyvvel látandók el.

A szarvasi iparostület megkeresése folytán vélemény nyilvánított a kamara e tekintetben is, hogy molnárparos nem szabálthat fel ácsiparból tanoncot, mert a molnárparos szabad ipar, az ács ellenben képeses-hez kötött és a kettő egymástól annyira különböz, hogy rokoniparnak egyáltalán nem tekinthetők.

Végül a kebelbeli vasuti felszólamlási hivatal előterjesztése folytán elhatározta a teljes ülés, hogy felterjesztést intéz a miniszteriumhoz a vasutak által illetéketlenül beszedett szállítási díjtábletek visszatérítése körül észlelt nehézségek megszüntetése végett.

Ezzel a kitűzött napirend kimerítve lévén, tárgyalatott még több piskitelepi kereskedő és iparos beadványa, melyben a kamarát kéri, eszközölje ki, hogy a m. kir. államvasutaknak Piskiben létesített fogyasztási szövetkezete megszűntessék. A kamara ezen ügyben — miután fogyasztási szövetkezetek létesítését a keresked. törvény bírhol megengedi — csak annyit tehet, hogy átír a m. kir. államvasutak igazgatóságához, kérvén, miszerint igyekezzen az existenciájukban megadott piskit kereskedők és iparosok érdekeit a vasuti alkalmazottak érdekeivel összeegyeztetni, miévögl az ottani fogyasztási szövetkezet üzletkörét lehetőleg csak a leg-szükségesebb élelmi szerekre szorítsa.

Weisz N. nagyikali kereskedő által a kamarához egy általános kereskedői takarékelevégytel létesítése tárgyában benyújtott emlékirat fölött napirendre tért a teljes ülés.

Miután végül még a Szurdok-szoros ut gyorsabb kiépítése érdekében Falacsék Ferencz petrózinyi bányagazdát, kamarai levelező tag írásbeli előterjesztése alapján, a miniszteriumhoz sürgető felirat menesztése határozatott el, — a teljes ülés véget ért.

Vegyes közlemények.

Vetések állása Csaba és vidékén. Csabáról írják. E hónap elejétől kezdve majdnem mindennap esik. A d o s z i b u z a, eltekintve a leveleken mutatkozó rozsdától, kitünően áll és ha az idő kedvező lesz, bő aratást remélhetünk. A z r p a sokat szenvedett ugyan a szárazságtól, de a gyakori eső következtében annyira javult, hogy jó közép termést várhatunk. A tengeri és répa nagy részét már másodsor meg van kapálva és kitünően áll. A t e g e l ö k az esetlő javultak, állataink egészségesek és jó állapotban vannak.

Szösszlet.

(Június 21.)

(B.) Készüre nagyban 26—26.25, kicsinyben 26.75, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatósáde.

(Június 21.)

Nagy, 20.000 mm. forgalom, az árak 10 krral magasabbak. Oszti buza 7.78—8.0, tengeri júliusra 5.28—5.29, oszi zab 6.08—6.09, káposzta-repeze 10.25, repeze 9.25, új tengeri 5.40—5.41.

Hivatalos árfoiyamok

a budapesti áru- és értéktözsden 1886. évi június 21-én.

Magyar aranyáraké 6 sz.	106.10
Magyar aranyáraké 4 sz.	94.70
Magyar papíráraké 5 sz.	154.25
Magyar vasuti kölcsön	100.25
Magyar keleti vasuti államkötény 1. kib.	128.50
Magyar keleti vasuti államkötény 2. kib.	128.50
Magyar keleti vasuti államkötény 3. kib.	120.25
Magyar földterhermentesítő kötvény	105.—
Magyar földterhermentesítő kötv. záradék	105.—
Temes-bánati földterhermentesítő kötvény	105.—
Temes-bánati földterhermentesítő kötv. zár.	105.—
Erdélyi földterhermentesítő kötvény	105.—
Horvát-szlavon földterhermentesítő kötv.	105.—
Magyar szőlőszüvelváltási kötvény	99.75
Magyar nyeresémsorsjegy-köcsön	120.50
Tiszazabalyozási és szegedi sorsjegy	125.—
Osztrák járadék papírban	85.10
Osztrák járadék ezüstben	85.75
Osztrák járadék aranyban	116.50
1860-iki osztrák államsorsjegy	139.—
Osztrák-magyar bankrészevény	880.—
Magyar hitelbankrészevény	285.55
Osztrák hitelintézet részvény.	280.—
Özet	—
Or. és kir. arany	5.93
20 frankos arany (Napoleon'or)	9.99
Német birodalmi márk.	62.—
London (3 havi váltókért)	126.20
20 markos	123.88

IDEGENEK NEVSORA.

(Június 21.)

Fehér-kereszt-szálló. Báro Bruckenthal, tisztviselő, Temesvár. Munk Ede, n. bírókos, Szatmár. Könyel József, kiskereskedő, Szeged. Petrovits József, iskolai főfelügyelő, Budapest. Kisizely Géza, Probst Antal, kiskereskedő, Temesvár. Brüll Ignác, Medvey József, kiskereskedő, Budapest. Berkovits A., kiskereskedő, Prosnitz. Ramberg A., kiskereskedő, Berlin. Blüh Adolf, Molin K., kiskereskedő, Bécs. Flies és leánya, kiskereskedő, Fehér-Templom. Eksey K., kiskereskedő, Eszék. Cristosoro P. P. kiskereskedő, Athén. Karolín Giussesso, kiskereskedő, Genova. Gévona Kásetano, keresk., Bologna. Bellon Richard, kiskereskedő, Dublin.

Nádor-szálló. Wikol Sándor, bírókos, Dravitz. Petrovits György, bírókos, Nagyak. Stanzl J., bírókos, Kispereg. Vitilky J., bírókos, Batonya. Mitzka Antal és családja, es. kir. mernökkai kapitány, Arad. Pisi Gúla, gazdasz. Kolozsvár. Rehner S., kiskereskedő, Temesvár.

Felölés szerkesztő: **Hindy Árpád.**

IK 5 z l e k e d é s.

A vonat indul. Aradról. A vonat érke. Aradra.

Csalai regys. von. reggel 6.30	Csalai regys. von. d. u. 6.39
Budapesti érem. von. d. u. 12.31	Budapesti regys. von. regg. 5.45
regys. von. este 9.17	regys. von. d. u. 4.10
Erdélyi regys. vonat reggel 6.15	Erdélyi érem. vonat d. u. 6.14
regys. vonat d. u. 4.30	regys. vonat este 8.41
Temesvári regys. von. reg	

